

39849.

K. k. Studienbibliothek Laibach

Varnost hranilnih vlog za časa vojne.

Spisal R. Š.

1913.

Samozaložba. — Tisk tiskarne „Sava“ v Kranju.

Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice = v Ljubljani =

r. z. z n. z.

vljudno naznanja, da je **ZVIŠALA**
s 1. januarjem 1913, obrestno mero hra-
nilnih vlog na

4³/₄%

brez odbitka rentnega davka, katerega
plačuje posojilnica sama za svoje
vložnike.

**Posojilnica posojuje svoj denar na varna
kmečka posestva, radi tega je tudi ves
denar pri njej popolnoma varno naložen.**

Gospodarstvo posojilnice vodijo gg.:

Ivan Knez, veletržec in veleposestnik v Ljubljani,
Andrej Šarabon, veletržec in posestnik v Ljubljani,
Josip Lenče, veletržec in posestnik v Ljubljani,
Ivan Mejač, veletržec v Ljubljani,
Anton Pogačnik, posestnik v Spodji Šiški,
Franc Jarc, posestnik v Medvodah,
Avgust Jenko, posestnik v Ljubljani,
Alojzij Vodnik, kamnosek in posestnik v Ljubljani.

Rezervni zaklad K 800.000.

Upravno premoženje koncem leta 1912 K 19.000.000.

Ustanovljena l. 1881.

Varnost hranilnih vlog za časa vojne.

Spisal R. Š.

1913.

Samozaložba. — Tisk tiskarne „Sava“ v Kranju.

Kmetska posojilnica ljublanske okolice = v Ljubljani =

r. z. z n. z.

obrestuje hranilne vloge po čistih

 4^{3/4} ^{0/0}_{4/0}

brez odbitka rentnega
davka,

katerega plačuje posojilnica sama
za svoje vložnike.

Rezervni zaklad K 800.000.

Upravno premoženje koncem I. 1912 K 19,000.000

Ustanovljena leta 1881.

030027217

Dogodki zadnjega časa so prav jasno pokazali, kako zelo pogubne so vojne nevarnosti in nejasni položaji v mednarodnem življenju za vse gospodarsko življenje. Prva znamenja vojne se navadno pojavljajo v tem, da začne primanjkovati denarja. V zvezi s tem pomanjkanjem denarja je navadno tudi velika draginja, ki se v posameznih deželah pojavlja z večjo ali manjšo silo. Cena najvažnejših življenskih sredstev se znatno zviša, dočim se prejemki in zaslužki predvsem srednjih in nižjih slojev prav nič ali le v majhni meri izboljšajo. Posledica tega je, da se hranilna moč teh ljudij zmanjša. Države, ki mislijo na vojno, zbirajo ogromne vsote, kajti če misli kaka država na vojno, tedaj mora imeti, kakor vsak drug podjetnik, pripravljen gotov denar, ki pa je državni denar.

Pred vojno ali v vojni ne da noben denarni zavod svojega denarja državi na razpolaganje. Nasprotno, **pred vojno in v vojni gleda vlada z vsemi svojimi silami na to, da se imetje denarnih zavodov kolikor mogoče dobro in varno hrani.**

In za naše domače gospodarske razmere je pač eno glavnih in najvažnejših vprašanj: **vprašanje hranilnih vlog pred vojno in za časa vojne.**

Naši krajevni denarni zavodi, torej predvsem hranilnice in posojilnice ter drugi denarni zavodi te vrste imajo v razvoju tako razburjenih in nejasnih razmer zelo važno nalogo, kajti ti denarni zavodi predvsem odbijajo svoje neposredne, čestokrat zelo

močne valove gospodarskih kriz in katastrof, hranijo slabейše v stiskah ter nudijo popolno varnost za vloženi denar. Končno pa tudi omejujejo preveliko podjetnost, iz katere se prav čestokrat porajajo nezdrave posledice.

Naše hranilnice in posojilnice so nastopile ravno v najhujših časih kot rešiteljice in pomočnice in bodo vsled svoje trdne, zdrave in dobre organizacije tudi v bodoče varovale življensko silo našega kmetovalca, trgovca, obrtnika.

Seveda moramo v tem oziru izreči tudi priznanje večini našega ljudstva, ki je že precej narodnogospodarsko razvita in izšolana, ki je ravno lani pravočasno začela razumevati ter vpoštevati resnost položaja in ki ni brez povoda stavila nepotrebnih in prenapetih zahtev na naše denarne zavode, in naj si bo kot vlagatelji ali kot dolžniki. Priznati moramo, da se večina našega občinstva ni dala ustrašiti. In pričakovati je, da se tudi v bodoče ne da preslepiti in razburiti vsled raznih pretiranih in iz trte izvitih poročil in vesti in da svojega, v krajevnih denarnih zavodih, hranilnicah in posojilnicah dobro in varno naloženega denarja ne bo začelo dvigati takoj pri prvi nekoliko bolj resni vesti, pri prvem strelu iz topa. S tem svojim pametnim postopanjem pa podpirajo kreditno delovanje naših denarnih zavodov. V tako razburjenih časih imajo gotovi delomržni in sleparski ljudje navado, da razširjajo neresnične vesti, da bodo bankovci izgubili svojo vrednost, vsled česar jih ne-spametni in nerazumni ljudje zamenjavajo proti manjšemu ali večjemu odbitku za zlate novce. Seveda se ta kupčija nekaterim jako dobro izplača, to pa na škodo ljudij, ki ne poznajo denarnih razmer. Čeprav so naše dežele preoddaljene od krvavih bojišč in se

pri morebitnem vpadu kake sovražne armade, se ni treba nikakor bati, da bi bilo zasebno imetje poškodovano in uničeno, in če bi se to vendarle zgodilo, tedaj je prav gotovo, da se bo ta škoda popolnoma povrnila.

Če bi prišlo do vojne, tedaj je gotovo, da naši denarni zavodi, posebno hranilnice in posojilnice, če bodo vsi poklicani in udeleženi činitelji, posebno pa vlagatelji premišljeno in razumno postopali in ravnali, nikakor in nikdar ne bodo prizadeti, le treba se bo nekoliko navaditi morebitnim izpremenjenim razmeram.

V času, ko se je denar podražil, nastane velikansko povpraševanje po denarju. In tedaj se navadno vrše prave licitacije denarja ter se obljubujejo visoke obresti.

Pri denarju pa je treba vedno dobro razločevati, ali je denar pomožno sredstvo obrti, poljedelstvu ali trgovini, ali pa je denar prihranek, ki tvori začetkom skromno imetje posameznikov, ki pa naj bo pozneje trdni temelj njihovi. Tako temeljno rodbinsko imetje, ki se množi edino le s prihranki, mora biti **varno in gotovo, brez vsake nevarnosti naloženo.** Tako varnost vlog v najmirnejših in najrazburnejših časih nudijo naše hranilnice in posojilnice, ki niso bile ustanovljene edinole v to svrho, da bi štedljivost najširših slojev vzbujale, podpirale in razvijale, temveč da bi težko in mučno, z odrekanjem in poštenim delom prihranjeni denar v prospeh njihovih imetnikov skrbno in varno kakor dobri in vzorni gospodarji upravljali, razmnoževali in shranjevali in na drugi strani, da bi našim malim ljudem, našim trgovcem in obrtnikom po potrebi v kreditnih mejah njihove zmožnosti in sposobnosti pomagali. Enega kakor drugega se je treba vedno in povsod trdno držati, če naj ostane naše posojilništvo in

hranilništvo tudi v nemirnih časih in v časih raznih državnih preobratov trdno in nedotaknjeno.

Kreditno delovanje naših hranilnic in posojilnic jamči vedno, tudi v vojnem času, za popolno varnost zaupanih jim vlog in prihrankov. Da je varnost vlog v posojilnicah in hranilnicah popolna in da se ni treba vložnikom nič bati niti za časa največjih finančnih in državnih kriz, je ravidno že iz tega, da imajo posojilnice in hranilnice večji del svojih gmotnih sredstev imobiliziran. In je vsled tega le želeti, da bi jih vsled neresničnih, neutemeljenih vesti in strahu ne dvigali brez potrebe.

V takih nemirnih časih se polasti prebivalstva navadno velik in skoro epidemičen strah, ki se pojavlja na način, ki ga moramo pri mirnem presojevanju označiti kot popolnoma neutemeljenega. Razširja se, ne da bi se vedelo odkod, **bajka**, da namerava država, če bo treba za slučaj vojne, pobrati ves naloženi denar po posojilnicah in hranilnicah, da pokriva ž njim svoje potrebe in nepričakovane izdatke.

Ta navadna izmišljotina, kateri se seveda brez vsega prevdarka in premisleka verjame, prav čestokrat dovaja do tega, da v splošni razburjenosti hite vložniki v posamezne hranilnice in posojilnice ter tam bolj ali manj odločno in glasno zahtevajo, naj se jim takoj izplačajo njihove vloge. V resnici se moramo čuditi, da imajo še dandanes take nezmišelnosti in bajke toliko notranje moči, da jim prebivalstvo tudi samo en hip verjame.

Vsaj si vendar ne moremo nikakor predstavljati, kako bi mogla država pobrati posojilniški in hranilniški denar, ker je ta — kakor je splošno znano — **večji del varno in gotovo naložen v hipotekah.**

vrednostnih papirjih, menicah, akcijah in drugih dopustnih papirjih. Že iz tega dejstva je razvidna nezmislčnost vseh govoric, ki označujejo hranilniške in posojilniške vloge kot ogrožene. Vsled tega je naloga ne le vseh poklicanih in interesiranih krogov, temveč tudi dolžnost javnega tiska, svariti prebivalstvo pred takimi, navadno od neodgovornih oseb v njihovo lastno korist širjenimi vestmi, in to tembolj, ker bi široke mase prebivalstva, ki poslušajo tako prišepetavanje, same imele velikansko škodo od tega.

Veselo in zadovoljujoče dejstvo pa je, da vera v nepobitno boniteto naših posojilnic in hranilnic in trdno prepričanje o nezmislčnosti takih dozdevnih namer države je splošno vkoreninjeno, da vse nasprotne lažnjive vesti ne morejo mirno presoajajočega vlagatelja odvrniti od tega, da bi tudi v najbolj kritičnih in resnih časih ne zaupali svojih prihrankov hranilnicam in posojilnicam. Zanimiva je okolščina, ki pojasnjuje logiko mišljenja onih ljudij, ki verjamejo brez kritike bajki in grozeči konfiskaciji posojilniških in hranilniških kapitalij od strani države, je splošno znano dejstvo, da po mednarodnem dogovoru, sklenjenem v Haagu, niti sovražniku ni dovoljeno konfiscirati denarja hranilnic, posojilnic, bank, zavarovalnic in sploh privatnih družb. In potem ne smemo pozabiti, da bi država, ki bi si dovolila konfiscirati gotov denar denarnih zavodov, popolnoma odigrala v narodno-gospodarskem oziru svojo vlogo. Taka država bi sama sebe obsodila, in sicer iz sledečih vzrokov:

Taka država bi izgubila vse zaupanje in ves kredit ne samo doma, v tuzemstvu, temveč tudi v inozemstvu. Vsakdo bi si premislil, da bi tako državo,

ki konfiscira denar, smatral za resno in inozemstvo bi take države ne smatralo samo za neurejeno, temveč tudi za roparsko in bi ji ne posodilo niti vinarja. V današnjih narodnogospodarskih razmerah pa prav dobro vemo, da bi bila država, **kateri bi se popolnoma odpovedal kredit**, finančno in narodnogospodarsko **popolnoma uničena in ruinirana**. Vsaj vendar dandanes ne vojujejo vojne samo na širnih bojiščih s pomočjo ogromnih armad in najbolj rafiniranimi morilnimi sredstvi, temveč vodijo se tudi finančne in narodnogospodarske vojne pri zeleni mizi, ki so ravno tako skrajno nevarne in uničevalne. Država, ki popolnoma izgubi kredit, je uničena in pokopana. Vsled tega si bo vsaka država dobro premislila, da bi z nasiljem in oboroženo silo na nezakoniti način kaj dosegla, vsled česar pa bi bila s finančnim nasiljem popolnoma uničena. In če po mednarodnem dogovoru v Haagu ne sme sovražnik tega izvršiti v tuji deželi, **tem man bo to storila domača država**. To se je morda zgodilo v roparskem srednjem veku, v današnjem modernem času pa do takih nezakonitosti in ropov sploh ne more priti.

Država, ki bi hotela konfiscirati privatni denar svojih lastnih podanikov, bi izpodkopala predvsem ves davčni sistem in vso pravno varnost, s čemur bi pravzaprav priznala, da ji ni nič za davčni red, sistem in davčno dolžnost, temveč edinole za navadno davčno anarhijo. In kaj takega konstitucionalna država ne more in ne sme nikdar storiti, vsaj bi kaj takega ne storila niti absolutistična država.

Nadalje pa je tudi vprašanje, je-li bi bile s konfiskacijo privatnih denarnih sredstev v eni državi zadovoljne tudi druge države, posebno pa sosedne države, ki so navadno interesirane pri denarnih

zavodih sosednje države v toliko, v kolikor so med vložniki in tudi med dolžniki njihovi podaniki.

Država potrebuje za svoj vojni zaklad zlata, in tega bi v blagajnicah denarnih zavodov prav malo ali pa nič ne dobila, četudi bi hotela konfiskacijo v resnici izvesti. Vsaj vendar ni na svetu denarnega zavoda, prav posebno pa ne posojilnice in hranilnice, ki bi pustila ležati denarne vloge mrtve v svojih blagajnicah. Za vloge plačuje vsak denarni zavod razmeroma visoke obresti in te mora potem zopet na drugi strani zaslužiti. Vsled tega mora vloge obračati v prospah trgovine in obrti, jih mora nalagati v dobrih hipotekah, nadalje v gotovih slučajih v dobro zajamčenih menicah in dobrih vrednostnih papirjih. Denarni zavodi imajo le toliko gotovega denarja, kolikor ga potrebujejo za tekoča izplačila. Če bi morali denarni zavodi vloge vračati, tedaj bi si jih morali preskrbeti pri hipoteknih zavodih in pri svojih dolžnikih, od katerih ima večina tudi kak kredit, četudi pri kakem drugem denarnem zavodu.

Vloge v denarnih zavodih so popolnoma varne in ostanejo varne brez ozira na to, ostane-li mir ali pa izbruhne vojna. V tej smeri imamo že pozitivne izkušnje. Treba je pa to vedno in vedno, tudi z mero-dajnih mest, od vlade in parlamenta, naglašati, da to sliši tudi najširša javnost, s čemur se denarne zavode obvaruje nepotrebnih runov, kar bi bilo na največjo nesrečo prebivalstva.

Pri današnji organizaciji denarnih sredstev se ne more izgubiti niti vinar. Današnji papirnati denar oziroma bankovci so pokriti z zadostno zalogo kovinastega zaklada, ki je vложен v Avstro-ogrski banki, vsled česar se ne more ničesar izgubiti. Iz tega je razvidno, da je vlaganje denarja v poso-

jilnice in hranilnice v vojnem času ali pa v času domačih nemirov najvarnejše, kajti v teh zavodih so shranjeni varno pred požarjem in pred vsako drugo kakršnokoli izgubo. Ti zavodi nalagajo sprejete denarne vloge ali pri velikih bankah ali pa jih posojujejo potrebnim članom, ki imajo za to realiteto ali drugo jamstvo, tako da je vsaka izguba popolnoma izključena.

Izgubi denar lahko le oni, ki si ga shranjuje doma ali pa na raznih nevarnih in negotovih mestih. Taki ljudje, če že družega ne, pa izgubljajo obresti.

Razentega pa nastane še sledeče dejstvo: Čim več denarja pride iz prometa, posebno zatega denarja, tem večje pomanjkanje denarja nastane, kar bi zopet povzročilo zvišanje obrestne mere — torej škoda, ki zadeva posebno majhne ljudi, ljudi srednjih in najnižjih člojev.

Vsled tega naj velja sledeče načelo:

Nihče naj ne dviga svojih denarnih vlog ter naj jih mirno prepusti dotičnemu denarnemu zavodu, da jih upravlja.

Noben vinar, ki ga ne potrebuješ, ne pusti ležati v miznici, temveč naloži ga takoj v posojilnici, hranilnici ali kakem drugem denarnem zavodu, da ti prinaša obresti.

Ne išči in ne zbiraj zlatih novcev, kajti razmere v naši državi in denarnih zavodih so tako varne in tačas tako urejene, da bode papirnat denar imel tudi v vojni prav isto vrednost, kakor jo ima zlati denar.

Toda varno naloženi denar v hranilnicah in posojilnicah tudi sicer ne dela nikakih skrbi. Onemu, ki ima v posojilnici ali hranilnici svoj denar vložen, ni treba z razburjenjem pregledovati kurznihi listov,

da izve, ali se morda ni vrednost njegovega imetja vsled padanja kurzov zmanjšala, in mu ni treba niti zasledovati vojnih dogodkov ali pa političnega razburjenja.

Pri tem pa je treba odločno naglašati, da denar, vložen v posojilnicah in hranilnicah, ni morda mrtvo in neproduktivno naložen, ki ne pospešuje, ali pa le slabo, gospodarski razvoj naroda. Posojilnice in pa hranilnice zbirajo prihranke v malih in večjih zneskih, zavajajo jih v mogočni tok, ki dela rodovitna široka polja našega gospodarskega delovanja.

Naše hranilniško in posojilniško denarništvo stoji danes na trdnem temelju in ni vsled tega nikakih utemeljenih vzrokov, da bi vložniki v času vojne nevarnosti iz strahu za svoje prihranke te dvigali ter jih shranjevali doma v skrinjah ali pa jih devali v nogavice, kakor se to tako čestokrat dogaja posebno pri nas na deželi. V takem slučaju bi se vsakdo brezdvomno izpostavljal večji nevarnosti, nego če pusti svoj denar naložen tam, kjer ga je imel dozdaj. Shranjevanje denarja doma bi gotovo povzročalo mnoge tatvine, kar bi delalo lastnikom denarja gotovo večje skrbi, nego če puste ti svoj denar vložen v denarnih zavodih. Za časa neurejenih vojnih razme-pač ne more biti nihče gotov, da ga ne pokličejo k tej ali oni službi, vsled česar bi moral za negotov čas zapustiti svoje imetje, pa tudi svoj shranjeni denar. Če hoče biti vlagatelj v resnici oprezen, stori najboljše, da vloži ves svoj denar v najbližnjem denarnem zavodu, kakor tudi druge svoje dragocenosti ter vinkulira hranilne knjižice v svoj prospeh ali pa v prospeh članov svoje rodbine.

Tako postopanje nedvomno ohrani vsakogar pred mogočo izgubo njegovega imetja, nikdar pa,

če hrani denar doma ali pa v kakem nezanesljivem skrivališču. V slučaju vojne seveda varnostna služba ni tako velika, ker je večina mož poklicana k vojakom. Vsled tega imajo razni roparji, tatovi in drugi taki subjekti več priložnosti za izvrševanje svoje obrti. Posameznik ne more svojega denarnega imetja in drugih svojih dragocenosti tako varno zaklepati, kakor to morejo storiti denarni zavodi. In če bi mogoče tudi vlomil v blagajnico kakega denarnega zavoda, tedaj bi vložniki ne utrpeli prav nikake škode, kajti dnevna blagajniška gotovina je v razmerju s celim kapitalom zavoda tako neznatna in bi jo zavod nagradil iz svojega lastnega premoženja za slučaj, če ne bi bil zavarovan. Priporočati je tudi, vrednostne papirje zaklepati v takozvane jeklene shrambe, ki jih oddajajo v najem razne velike banke.

Tako pridemo do nepobitnega zaključka, da so hranilne vloge v naših denarnih zavodih, v naših posojilnicah in hranilnicah v slučaju vojne popolnoma varne in da oni, ki dviga po nepotrebnem v takem času denar, oziroma svoje hranilne vloge, škoduje samemu sebi. Seveda je treba pri gotovih denarnih zavodih biti nekoliko oprezen. Treba je predvsem gledati na varnost, ki jo nudi zavod, in pa na osebe, ki so v vodstvu, kajti le oni, ki je dober gospodar sam, bo dobro upravljal tuje imetje.

Kranjska hranilnica

prevzema
hranilne vloge in jih obrestuje s

4¹/₂ | 0 ter plačuje pri tem
2 | 0 rentni davek sama.

V hranilnem prometu ima tudi oddelek za
domače hranilnice.

Da svojim vlagateljem pri dolaganju in dviganju prihrani stroške, prevzema Kranjska hranilnica vložne knjižice proti prejemnemu listu v hranitev ter ne računa za to nobenih pristojbin.

Ob preselitvah v Ljubljano ali iz Ljubljane nakaže hranilnica imovino hranilnici novega bivališča, da ni sitnosti pri dviganju in novem vlaganju.

Kranjska hranilnica dovoljuje posojila:

proti zemljiškoknjižnemu zavarovanju po $5\frac{1}{4}\%$; taka posojila na Kranjskem do zneska 600 K po $4\frac{1}{2}\%$; občinam in korporacijam po $5\frac{1}{4}\%$; proti zastavi sirotinsko yarnih vrednostnih papirjev do dveh tretjin borzne vrednosti po $5\frac{1}{2}\%$ in eskomptira zakonito pravilne menice proti $5\frac{1}{2}\%$.

Za plačila zavodu se dajo na razpolago poštne položnice. — Čisti dohodek Kranjske hranilnice je — ne glede na to kar se odkaže rezervnim zakladom — po pravilih določen v pospeševanje občekoristnih naprav in podjetij na Kranjskem. Skupna svota doslej v te svrhe odmenjenih zneskov znaša K 7,498.081.

Naslov za pismene pošiljatve se glasi: Kranjska hranilnica v Ljubljani, Knafljeva ulica št. 9.

Ivan Jax in sin

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 8

Kolesa

iz prvih tovarov Avstrije
Dürkopp, Stryia, Waffenrad.

Stroji za pletenje (strickmaschine). Šivalni stroji

izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz
tovarne v Lincu. Ustanovljena l. 1867.

Vezenje poučujemo brezplačno!

Adlerjevi pisalni stroji.

Ceniki zastonj in franko.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavnica K 8.000.000. Rezerv. zaklad K 800.000

se priporoča

za vse v bančno stroko spadajoče transakcije, katere je pripravljena najkulantneje izvršiti

Denarne vloge sprejema na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po $4\frac{1}{2}\%$. — **Čekovne račune** otvarja tvrdkam, katere lahko poljubno razpolagajo s čeki čez svoje imetje. — Sprejema **naročila na vrednostne papirje**, preskrbuje **nakup in prodajo** vseh vrst rent, zastavnih pisem, prioritet, delnic in srečk. Pri nakupu vrednostnih papirjev za **vojaške ženitninske akcije** se ozira v prvi vrsti na kolikor mogoče visoko obrestovanje in preskrbuje vse tozadevne manipulacije. — **Predujme na vrednostne papirje** daje proti primernim obrestim; sprejema **borzna naročila** za dunajsko, praško, tržaško in inozemske borze, katere najkulantneje izvršuje. — **Eskomptuje in unovčuje** menice, kakor tudi nakaznice na vsa mesta. — **Stavbene kredite** dovoljuje pod ugodnimi pogoji. — **Zavaruje srečke** in druge vrednostne papirje proti kurzni izgubi pri izžrebanju. — **Promese** izdaja pri vškem žrebanju. Sprejema v **depot in oskrbo** vrednostne papirje. Prodaja večje **srečke na tekoči račun**; v tem slučaju vloži kupovalec na račun 20—30 od sto kurzne cene in ostanek pa lahko odplačuje v poljubnih obrokih. — Izvršuje najkulantneje **izplačila** za vsa tu- in inozemska mesta.

 Stalna zveza z Ameriko.

Podružnice: Spljet, Celovec, Trst, Sarajevo, Gorica in Celje.

00000439634

TIA

Edina slovan. zavarovalnica

ki spada po svojih tonah med prve v Avstro-
Ogrski delujoče zavode te vrste.

Zavaruje v življenskih oddelkih: za slučaj doži-
vetja in smrti, dote otrokom, dohodke in pokoj-
nine ter dovoljuje uradnikom, častnikom, profe-
sorjem, učiteljem, upokojemcem posojila proti pre-
notaciji na služnino, pokojnino, ženitveno kavcijo itd.,
in v požarnem oddelku: proti škodam po požaru.

Zavarovalne vrednosti K 1.567,560.941*20. Izplačane obresti
K 123,257.695*77. Rezervni fondi K 58,461.432*56. — Letna
zavarovalnina in postranska doplačila K 12,678.451*22.

Generalni zastop vzajemno zavarovalne banke

„Slavije“ v Ljubljani

v Gosposki ulici hiš. št. 12 (v lastni hiši).

„BALKAN“

trgovska špedicijska in komisijonarska delniška družba

:: LJUBLJANA ::

Glavna pisarna ter skladišče:

Dunajska cesta šte. 33.

Mestna pisarna:

Šelenburgova ulica št. 7.

(pri „Maliču“).

Telefon šte. 100.

Mestna hranilnica

○ v Kranju ○

obrestuje hranilne vloge po

4 $\frac{1}{2}$ % brez odbitka rentnega davka,
katerega plačuje hranilnica iz
lastnega.

Narasle in nedvignjene vložne obresti pripisuje h kapitalu vsakega pol leta — to je dne 30. junija in dne 31. decembra — ne da bi bilo treba vlagateljem se zglašati radi tega pri hranilnici.

Splošni rezervni zaklad (lastno premoženje) nad K 325.000.

Hranilnica posoja na zemljišča po 5 $\frac{1}{2}$ %, na leto in na amortizacijo v 45 letih, tako da na primer dolžnik v teku 45 let popolnoma poplača posojilo 100 kron z obrestmi vred, ako plačuje vsakega pol leta po K 3.

Koncem leta 1912. je bilo stanje hranilnih vlog nad

5 milijonov 100 tisoč kron.

Posojil na zemljišča ter posojil občinam nad

4 milijone kron.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kranj z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Da so hranilne vloge res varne, priča zlasti to: da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev ter župnišča cerkven denar.

Ta najstarejši zavod

 uraduje v Kranju na rotovžu

vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in
od 2. do 4. ure popoldne.

Mestna hranilnica ljubljanska v Ljubljani

Prešernova ulica 3.

je imela koncem leta 1912

660 milijonov kron denarnega prometa, 42 milijonov kron vlog in 1 milijon 300 tisoč kron rezervnega zaklada.

Sprejema vloge vsak delavnik. Sprejema tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov. — Vloženi denar obrestuje po

 4^{1/2} 0/0

brez odbitka. Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu, da se tudi obrestujejo.

Hranilnica je pupilarno varna. V njo vlagajo c. kr. sodišča in jerobi denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkveni, občine pa občinski denar.

Hranilnica stoji pod javno kontrolo in nadzorstvom c. kr. deželne vlade. Izključena je torej vsaka izguba vloženega denarja in to tudi za časa vojske, ker ima hranilnica denar razposojen na zemljišča.

Hranilnica posoja na zemljišča in poslopja po 5^{1/4} 0/0 obrestim in najmanj 3^{1/4} 0/0 amortizacije. Za varčevanje ima vpeljane lične

domače hranilnike.

Posoja tudi na menice, vrednostne papirje.